

Venstre har den opfattelse, at rygning har mange skadelige virkninger, og at passiv rygning er skadelig. Der findes solid dokumentation for begge påstande. Det er derfor meget fornuftigt at gøre alt, hvad man kan, for at forebygge, at børn begynder at ryge i skolen. Men Venstre mener også, at der er grænser for, hvor meget der skal lovgives om. Og her er grænsen efter Venstres opfattelse. Venstre mener ikke, at Folketinget skal lovgive om rygning i folkeskolen, ungdomsskolen og fritidsklubber. Det må først og fremmest være op til de enkelte ledere og bestyrelser af skoler og klubber at træffe beslutning om, hvorvidt der skal indføres rygeforbud på den enkelte skole. Venstre mener, at der skal være plads til både rygere og ikkerygere. De bør tage et venligt hensyn til hinanden.

Et *andet mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men kan stemme for det af ministeren stillede ændringsforslag.

Det er Enhedslistens opfattelse, at rygning er et af vore største sundhedsproblemer, og det er et særligt problem, når unge begynder at ryge. Derfor er Enhedslisten enig i hensigten med dette lovforslag. Men Enhedslisten vil godt sætte spørgsmålstegn ved, om et forbud i folkeskolen rettet mod eleverne også er den rigtige metode.

Enhedslisten har som andre partier en diskussion om emnet, men den overvejende stemning er, at et forbud ikke er den rigtige metode.

Mange husker egen skoletid, da det var forbudt at ryge. Det hindrede overhovedet ikke rygning. Enhedslisten tror, at enten forlader eleverne skolen i frikvartererne og kommer måske for sent til næste time, eller de ryger på toilettet.

Enhedslisten er også bange for, at rygning kan gå hen og blive en del af det opgør mod autoriteterne, som jo ligger i alle unge. Man kan også risikere, at det bliver en sovepude: Nu er det problem løst. Det er det ikke og måske tværtom.

Enhedslisten foreslår, at det skal være en ret for alle mennesker, at de kan færdes i røgfri miljøer, og især skal børn, som ikke færdes frit, selvfølgelig være sikre på, at dér, hvor de er påbudt at være, er der ikke røg. Enhedslisten mener, at alle skoler og institutioner skal have en rygepolitik, som diskuteres demokratisk og vedtages demokratisk med deltagelse af elever, forældre og lærere hele vejen igennem, også for på den måde at skabe opbakning om en sådan rygepolitik. Enhedslisten tror, det er meget mere ef-

fektivt at gå den vej gennem diskussion og lokal beslutning, end det er med et påbud fra oven.

Desuden skal der gives penge til afvænnings, herunder til en særlig indsats for hurtigst muligt at få fat i de børn, der begynder at ryge, med henblik på at sætte ind med afvænnings.

Endelig skal man huske, at det også drejer sig om at bekæmpe rygningen generelt. Tobaksreklamer, som jo også og måske ikke mindst appellerer til unge mennesker, skal hurtigst muligt forbydes. Tilsætningsstoffer, som øger afhængigheden og gør det nemmere at begynde at ryge, skal forbydes. Tobaksindustrien er jo snedig. Den ved godt, at den første smøg gør ondt i halsen, og derfor tilsættes stoffer, der gør, at det ikke gør så ondt.

Et *tredje mindretal* i udvalget (KRF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret* og vil stemme imod det stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* i udvalget (Anne-Marie Meldgaard, S) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men kan stemme for det af ministeren stillede ændringsforslag.

Frihed 2000 var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af *sundhedsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af V og KRF).

Til § 1

1) Den under *nr. 1* foreslåede § 2 b affattes således:

»§ 2 b. Tobaksrygning er ikke tilladt for børn i kommunale dag- og klubtilbud, døgninstitutioner og lignende institutioner for børn, hvor den største del af børnene er i 13–14 års alderen og nedefter.

Stk. 2. For andre personer kan tobaksrygning i de i stk. 1 nævnte institutioner og lignende tillades af kommunalbestyrelsen og amtsrådet i lokaler, hvor andre ikke ufrivilligt udsættes for